

[Hassing-Jørgensen.]

1940—41, udvisende et anslaaet Underskud paa 49 Mill. Kr., og endelig havde Finansministeren oplyst, at Indkomstskatten antagelig vilde indbringe 40 Mill. Kr. mere end anslaaet paa Finansloven. Til Gengæld maatte man regne med yderligere Udgifter til et Beløb af 50 Mill. Kr. Der krævedes altsaa Dækning for 60 Mill. Kr., hvorfor det var nødvendigt at forlænge Forbrugsafgifterne for et Aar indtil 31. Oktober 1941.

Over for denne Situation — altsaa udelukkende paa Grundlag af den højtærede Finansministers egne Tal — hævdede jeg, at der i den Driftsreserve, som blev overført, vilde være tilstrækkelig Dækning for et eventuelt Underskud, idet jeg regnede med, at de 15 Mill. Kr., der var i Difference, nok skulde vise sig at komme yderligere ind paa Regnskabet. Det var ikke min Mening dermed, at man skulde forbruge alle de 45 Mill. Kr., men der var altsaa den Reserve, som var fornøden, og som Følge deraf hævdede jeg, at det ikke var nødvendigt for at skaffe Dækning for Finansaaet 1940—41 at forlænge de midlertidige Afgifter, i hvert Fald ikke de nye Afgifter, Importafgift, Omsætningskat o. s. v.

Nu, da Regnskabet foreligger, viser der sig at være en forbausende Forskel mellem Finansministerens Kommentar til Finansloven 1940—41 og det endelige Resultat. Indkomstskatten indbragte ikke 40 Mill. Kr., men 85 Mill. Kr. mere end budgetteret, hvortil kommer, at Formueskatten, som den højtærede Finansminister ikke havde omtalt, indbragte 8 Mill. Kr. mere, altsaa i alt 93 Mill. Kr. mere i Stedet for de anslaaede 40 Mill. Kr.

Mod al Sædvane har den højtærede Finansminister nu her reserveret 10 Mill. Kr. til Imødegaelse af Tab paa Skatterestancer. Jeg har ingen Forestilling om, hvorvidt der virkelig er nogen som helst Begrundelse for denne Reserve, som man ikke plejer at foretage; i hvert Fald findes der en meget betydelig Reserve paa de indirekte Skatters Omraade, hvor man nøjes med at tage til Indtægt det, der er indgaaet til 31. Marts. Men det spiller ikke nogen Rolle. Det, jeg vil opholde mig ved, er Forudsigelsen af 40 Mill. Kr. og derefter et Resultat paa 93 Mill. Kr.

De indirekte Skatter er indgaaet med 164 Mill. Kr. mere end budgetteret. Det er vanskeligt at se, hvad de nye Import- og Omsætningsafgifter for de sidste Maaneder har givet, men det er vel antageligt et Beløb

paa omkring 63—64 Mill. Kr. Jeg regner med at, at de har i alt Fald givet 129 Mill. Kr., og den højtærede Finansminister har sagt, at det sidste Halvaar var det bedste, saa kan man deraf slutte, at noget som 66 Mill. Kr. for 7 Maaneder og 63 Mill. Kr. for de sidste 5 Maaneder kan være nogenlunde rigtigt. Det vil altsaa sige, at de øvrige indirekte Skatter har givet 100 Mill. Kr. mere end budgetteret.

Jeg siger ikke noget til, at en Finanslov kan komme til at udvise betydelige Forskydninger, den fremlægges halvandet Aar før den skal træde i Kraft, og den vedtages et Aar før; men naar Finansministeren i Oktober Maaned — og det var Tilfældet i Fjor — forhandler med Rigsdagen om nye Skattelove, saa synes jeg, man kunde vente en bedre Orientering fra den højtærede Finansministers Side. Slutningen af Oktober Maaned er for den højtærede Finansminister et særdeles gunstigt Tidspunkt, paa det Tidspunkt foreligger Skatteligningerne for hele Landet, de maa være tilgængelige for den højtærede Finansminister; paa det Tidspunkt er der allerede indgaaet i det mindste et Kvartals Skat; og paa det samme Tidspunkt kender den højtærede Finansminister de regnskabsmæssige Resultater af de indirekte Afgifter indtil 1. Oktober. Jeg maa da anse det for rimeligt at stille det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han virkelig har været saa daarligt orienteret, eller om han ikke har anset det for opportunt at gøre Rigsdagen bekendt med de Oplysninger, han selv sad inde med paa det Tidspunkt.

Udgiftsstigningen, som den højtærede Finansminister anslog til mindst 50 Mill. Kr., har været 150 Mill. Kr., altsaa 100 Mill. Kr. mere end anslaaet. Af de 100 Mill. Kr. er der ganske vist anvendt meget betydelige Beløb til Afskrivninger og Henlæggelser og Posteringer, som indeholder en betydelig Konsolidering af Statsfinanserne, og som den højtærede Minister altsaa har benyttet Lejligheden til at gennemføre. Det er ganske klart, efter hvad jeg her har sagt, at selv disse Konsolideringer paa Statsregnskabet kunde have været foretaget, uden at Omsætningskatten, Importafgiften o. s. v. var blevet forlænget. Vi havde ganske vist ikke faaet yderligere Reserver paa Statsregnskabet paa 55 Mill. Kr. Vi staar nu med en Reserve paa 100 Mill. Kr. Saa vidt vilde vi altsaa ikke være kommet, men vi kunde sagtens have opretholdt en Reserve paa 45 Mill. Kr., og denne meget stærke yderligere Konsolidering af Statsfinanserne kan jeg ikke finde berettiget.